

KONVENCIJA O OSTVARIVANJU ALIMENTACIONIH ZAHTEVA U INOSTRANSTVU

New York - 20.06.1956. godine

*UREDBA O RATIFIKACIJI FINALNOG AKTA KONFERENCIJE UJEDINJENIH
NACIJA O OBAVEZAMA ZA IZDRŽAVANJE I KONVENCIJE O OSTVARIVANJU
ALIMENTACIONIH ZAHTEVA U INOSTRANSTVU*

("Sl. list FNRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 2/60)

ČLAN 1

Ratifikuje se Finalni akt Konferencije Ujedinjenih nacija o obavezama za izdržavanje i Konvencije o ostvarivanju alimentacionih zahteva u inostranstvu, doneti 20. juna 1956. godine u NJujorku, koji u originalu na francuskom i prevodu na srpskohrvatskom jeziku glase:

FINALNI AKT KONFERENCIJE UJEDINJENIH NACIJA O OBAVEZAMA ZA IZDRŽAVANJE

Ekonomsko-socijalni savet Ujedinjenih nacija, rezolucijom 572 (XIX) usvojenom 17. maja 1955, odlučio je da sazove jednu konferenciju opunomoćenika da dovrši nacrt i da potpiše Konvenciju o priznanju i izvršenju u inostranstvu potraživanja za izdržavanje.

Saglasno odredbama ove rezolucije Generalni sekretar je sazvaio konferenciju svih država-članica Ujedinjenih nacija, onih država nečlanica UN koje su članice ma koje specijalizovane agencije, zainteresovanih specijalizovanih agencija koje su vezane sa Ujedinjenim nacijama, zainteresovanih nevladinih organizacija koje imaju konsultativni status u Savetu, Haške konferencije za međunarodno privatno pravo i Međunarodnog instituta za unifikaciju privatnog prava.

Konferencija je zasedala u glavnom sedištu Ujedinjenih nacija u NJujorku od 29. maja do 20. juna 1956.

Delegacije vlada tridesetdve dole navedene države predstavljale su svoje vlade:

Afganistan
Argentina
Austrija
Belgija
Bolivija
Kolumbija
Cejlon
Kamboxa
Kina
Kostarika
Kuba

Koreja
Meksiko
Monako
Holandija
Norveška
Danska
Dominikanska Republika
Ekvador
El Salvador
Francuska
Federalna Republika Nemačka
Grčka
Iran
Izrael
Italija
Japan
Filipini
Švedska
Urugvaj
Vatikan
Jugoslavija

Vlade sledećih devet država bile su predstavljene na Konferenciji preko svojih posmatrača:

Kanada
Čehoslovačka
Gvatemala
Liban
Peru
Švajcarska
Turska
Velika Britanija
Venecuela

Sledeće organizacije učestvovala su na Konferenciji bez prava glasa:

Specijalizovane agencije:
Međunarodna organizacija rada;

Međuvladine organizacije:
Međuvladin Komitet za evropsku migraciju;
Međunarodni institut za unifikaciju privatnog prava;

Nevladine organizacije u konsultativnom odnosu sa Ekonomsko-socijalnim savetom:

Kategorija A:
Međunarodna konfederacija slobodnih sindikata;
Međunarodna federacija hrišćanskih sindikata;
Svetska federacija sindikata;

Kategorija		B		i		Registar:
Katolički	međunarodni		savet	za	socijalnu	službu;
Komisija	crkava		za		međunarodne	poslove;
Koordinacioni		odbor			jevrejskih	organizacija;
Međunarodna		katolička			migraciona	komisija;
Međunarodna		konferencija			katoličkog	milosrđa;
Međunarodni			savet			žena;
Međunarodna	organizacija	"Amies		de	la	jeune
Međunarodna		organizacija			univerzitetskih	žena;
Međunarodna		federacija			žena	advokata;
Međunarodna			socijalna			služba;
Međunarodni	savez		za		zaštitu	dece;
Komitet	za vezu	velikih	međunarodnih		ženskih	udruženja;
Pan	Pacifičko		jugoistočno		udruženje	žena;
Vojska						spasa;
Svetski	savez	Hrišćanske	zajednice		mladih	ljudi;
Svetski			jevrejski			kongres;
Svetski	savez	katoličkih			ženskih	organizacija;
Svetska	hrišćanska		zajednica		mladih	žena;

Konferencija je izabrala Sir Senerat Gunewardene sa Cejlona za predsednika, a H.E. Rear Admiral A.O. Olivieri iz Argentine i dr Mario Matteucci iz Italije za potpredsednike.

Konferencija je ustanovila Radnu grupu sastavljenu od predstavnika Kine, Kolumbije, El Salvadora, Federalne Republike Nemačke, Francuske, Izraela, Italije, Japana, Holandije, Švedske i posmatrača iz Kanade i drugih predstavnika koji su prisustvovali Konferenciji da pomognu rad ove grupe. U toku svojih sednica Radna grupa je izabrala dr Mario Matteuccija iz Italije, g-đu Kraemer-Bach iz Francuske, g. Haim Kohna iz Izraela, i dr Miguel Urquia iz Salvadora da predsedavaju naizmenično za vreme diskusija o raznim članovima Konvencije koje pregleda Radna grupa na zahtev Konferencije.

Konferencija je osnovala Redakcioni komitet sastavljen od predstavnika El Salvadora, Francuske, Izraela, posmatrača iz Kanade i Komitet za punomoćja sastavljen od predsednika i dva potpredsednika Konferencije.

Konferencija je uzela kao bazu za diskusiju tekst Konvencije pripremljen od komiteta eksperata koji je sazvao Generalni sekretar u smislu rezolucije 390 H (XIII) Ekonomsko-socijalnog saveta. Ovaj komitet se sastajao u Ženevi od 18. do 28. avgusta 1952, i podneo je Savezu izveštaj koji je sadržavao Nacrt konvencije o obezbeđenju potraživanja za izdržavanje u inostranstvu. Konferencija je razmotrila Nacrt konvencije član po član, dostavljajući, kada je to bilo potrebno, neke članove Radnoj grupi i Redakcionom komitetu radi pregleda.

Konferencija je usvojila jednoglasno i otvorila za potpis u sedištu Ujedinjenih nacija u NJujorku Konvenciju o priznanju i izvršenju u inostranstvu alimentacionih obaveza koja se prilaže ovom finalnom aktu. Konferencija je takođe usvojila rezoluciju koja je priložena ovom finalnom aktu.

Na zahtev delegacije Argentine uneta je sledeća deklaracija u ovaj finalni akt:
 U odnosu na član 12:
 "Ako bi neka strana ugovornica proširila primenu ove konvencije na teritorije pod suverenitetom Argentinske Republike to proširenje neće ni u kom slučaju uticati na prava ove Republike."

U odnosu na član 16:
"Argentinska vlada rezerviše pravo da ne primenjuje proceduru iz ovoga člana ni na jedan spor koji se odnosi, direktno ili indirektno, na teritorije imenovane u izjavi učinjenoj od strane pomenute vlade u odnosu na član 12."

U potvrdu čega dolepotpisani predstavnici i posmatrači su potpisali ovaj finalni akt, rezervišući pravo svojih vlada u pogledu potpisa, ratifikacije i pristupanju konvenciji.

Rađeno u Njujorku dvadesetog juna hiljadu devet sto pedeset šeste, u jednom primerku na kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku tako da je svaki tekst jednako autentičan. Ovaj finalni akt i konvencija koja mu je priložena biće deponovani kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija koji će njihove overene kopije poslati članicama Ujedinjenih nacija i svim drugim državama pomenutim u članu 13 ove konvencije.

REZOLUCIJA
USVOJENA NA KONFERENCIJI UJEDINJENIH NACIJA O OBAVEZAMA ZA
IZDRŽAVANJE

Konferencija,

Smatrajući da su po članu 7 Konvencije o priznanju i izvršenju u inostranstvu potraživanja za izdržavanje usvojena na ovoj Konferenciji, ustanovljena pravila o zamolnicama za pribavljanje dopunskih dokaza u slučajevima kada zakon dveju zainteresovanih strana ugovornica dopušta te zamolnice,

odlučuje da zatraži od Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija da ustanovi listu država čiji zakoni dopuštaju zamolnice i da je saopšti državama pomenutim u članu 13 ove konvencije.

Za Argentinu:
L.H. Tettamanti

Za Austriju:
F. Matsch

Za Kraljevinu Belgiju:
Joseph Nisot

Za Boliviju:
G. Quiroga Galdo

Za Kamboxu:
Ly Chinly

Za Cejlon:
R.S.S. Gunewardene

Za Kinu:
Yu-Chi Hsueh

Za Kubu:
Uldarica Manas Silvia Shelton

Za Dansku:
Ernst Meinster

Za Dominikansku Republiku:
R.O. Galván

Za Ekvador:
José V. Trujillo

Za Salvador:
M. Rafael Urquía

Za Francusku:
Bly. Epinat

Za Federalnu Republiku Nemačku:
Arthur Bülow
Hans H. Wallich

Za Grčku:
Christian Palamas

Za Iran:
M. Ansari

Za Izrael:
H. Cohn

Za Italiju:
Mario Matteucci

Za Japan:
Toshikazu Kase

Za Republiku Koreju:
Ben C. Limb

Za Meksiko:
Luciano Joubanc Rivas

Za Monako:
Marcel Palmaro

Za Kraljevinu Holandiju:
P.J. de Kanter
P. Eijssen

Za Kraljevinu Norvešku:
Erik Dons

Za Filipinsku Republiku:
Mauro Méndez

Za Švedsku:
Sten Rudholm
Folke Persson

Za Urugvaj:
César Montero B.

Za Vatikan:
Edward E. Swanstrom
Aloysius J. Wycislo

Za Jugoslaviju:
Aleksandar Božović

KONVENCIJA O OSTVARIVANJU ALIMENTACIONIH ZAHTEVA U INOSTRANSTVU

Uvod

Smatrajući da treba hitno rešiti humanitarni problem koji se postavlja za lica koja su u nuždi a čiji se zakonski hranilac nalazi u inostranstvu, smatrajući da pokretanje alimentacionog postupka ili izvršenje odluka u inostranstvu dovodi do ozbiljnih pravnih i praktičnih teškoća, rešene da predvide sredstva koja bi omogućila da se ti problemi reše i prebrode te teškoće, Strane ugovornice su se složile u sledećem:

Član 1

Predmet konvencije

1. Cilj ove konvencije je da olakša ostvarivanje izdržavanja na koje neko lice, dalje u tekstu nazvano poverilac, koje se nalazi na teritoriji jedne od Strana ugovornica, polaže pravo na potraživanje od nekog drugog lica, dalje u tekstu nazvano dužnik, koje potpada pod jurisdikciju druge Strane ugovornice. Organi koji će biti upotrebljeni u tu svrhu nazivani su dalje u tekstu otpremni i posrednički organi.

2. Pravna sredstva predviđena ovom konvencijom dopunjuju ali ne zamenjuju sva druga pravna sredstva koja postoje po domaćem ili međunarodnom pravu.

Član 2

Naimenovanje organa

1. Svaka Strana ugovornica će, u momentu polaganja instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju imenovati jednu ili više sudskih ili upravnih vlasti koje će na njenoj teritoriji vršiti vlast otpremnog organa.

2. Svaka Strana ugovornica će, u momentu polaganja instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju imenovati jedno javno ili privatno telo koje će na njenoj teritoriji vršiti funkcije posredničkog organa.
3. Svaka Strana ugovornica će bez odlaganja saopštiti Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija naimenovanja učinjena po paragrafima 1 i 2 i svaku promenu koja bi u tom nastupila.
4. Otpremni i posrednički organi mogu stupiti direktno sa otpremničkim ili posredničkim organima ostalih Strana ugovornica.

Član 3 **Podnošenje zahteva otpremnom organu**

1. Kada se poverilac nalazi na teritoriji jedne Strane ugovornice, dalje u tekstu država poverioca, a dužnik je pod jurisdikcijom neke druge Strane ugovornice, dalje u tekstu nazvanom država dužnika, poverilac može uputiti zahtev otpremnom organu države poverioca za ostvarenje izdržavanja od dužnika.
2. Svaka Strana ugovornica će izvestiti Generalnog sekretara o dokazima koji se normalno zahtevaju po zakonu države posredničkog organa za utvrđivanje alimentacionih potraživanja o uslovima pod kojima ti dokazi treba da budu podneti da bi bili prihvaćeni i o ostalim uslovima utvrđenim tim zakonom.
3. Zahtev treba da bude dostavljen sa svim odnosnim dokumentima, uključiv, gde je to potrebno, ovlašćenje punomoćnika kojim se otpremnički organ ovlašćuje da deluje ili da odredi neko drugo lice da deluje, po ovlašćenju poverioca. Zahtevu takođe treba da bude priložena fotografija poverioca i, ako je moguće fotografija dužnika.
4. Otpremnički organ će preduzeti sve moguće mere da se osigura da zakonski uslovi države posredničkog organa budu ispunjeni; pod rezervom uslova tog zakona, zahtev sadrži sledeće:
 - a) ime i prezime, adresu, datum rođenja, državljanstvo i zanimanje poverioca, i ako je to potrebno ime i adresu zakonskog zastupnika;
 - b) ime i prezime dužnika, i, ukoliko poverilac to zna, njegove adrese za proteklih pet godina, datum rođenja, državljanstvo i zanimanje;
 - c) detaljno izložene osnove na kojima se zahtev zasniva, predmet zahteva, i svaku drugu relevantnu informaciju koja se naročito tiče prihoda porodičnog stanja poverioca i dužnika.

Član 4 **Dostavljanje dokumenata**

1. Otpremnički organ će poslati dokumenta posredničkom organu koji odredi država dužnika, ukoliko ne nađe da je zahtev nesavestan.
 2. Pre nego što pošalje takva dokumenta otpremni organ će se uveriti da su ona u propisanoj formi prema zakonu države poverioca.
 3. Otpremni organ može dostaviti posredničkom organu svoje mišljenje o opravdanosti zahteva i može preporučiti da se poveriocu ukažu besplatna pravna pomoć i oslobođenje od troškova.
-

Član 5

Dostavljanje presuda i drugih sudskih akata

1. Otpremni organ će, na zahtev poverioca, dostaviti, po odredbama člana 4, svaku odluku, privremenu ili konačnu, ili svaki drugi sudski akt, o alimentaciji donet u korist poverioca u jednom od nadležnih sudova jedna od strana ugovornica, i kada je potrebno i moguće, zapisnik postupka u kome je ta odluka doneta.
2. Odluke i sudska akta o kojima je reč u prethodnom paragrafu mogu zameniti ili dopuniti dokumente navedenih u članu 3.
3. Postupak po članu 6 može biti, saglasno zakonu države dužnika, egzekvaturu ili postupak registracije ili neka nova radnja bazirana na odluci dostavljenoj po paragrafu 1.

Član 6

Funkcije posredničkog organa

1. Posrednički organ će delujući u granicama ovlašćenja datog od strane poverioca, preduzeti, u ime poverioca sve potrebne mere za ostvarenje izdržavanja, uključiv poravnanje o potraživanju i, gde je potrebno postavljanje i pokretanje postupaka za izdržavanje i izvršenje svake odluke ili drugog sudskog akta za plaćanje izdržavanja.
2. Posrednički organ će se starati da otpremnički organ bude stalno dobro informisan. Ako on ne može da dejstvuje on će izvesti za to razloge i vratiti dokumenta otpravnom organu.
3. Bez obzira na odredbe ove konvencije, zakon koji reguliše pomenute postupke i sva pitanja u vezi s tim biće zakon države dužnika, naročito njeno međunarodno privatno pravo.

Član 7

Zamolnice

U slučaju kada zakoni dveju zainteresovanih Strana ugovornica predviđaju zamolnice primenjivaće se sledeće odredbe:

- a) Sud koji vodi postupak za izdržavanje može uputiti zamolbu za pribavljanje dokumenata ili drugih dokaza bilo nadležnom sudu druge Strane ugovornice bilo ma kojoj drugoj vlasti ili instituciji imenovanoj od druge Strane ugovornice na čijoj teritoriji zamolnica treba da se izvrši.
- b) Da bi stranke mogle prisustvovati ili biti predstavljene, zamoljena vlast je obavezna da obavesti zainteresovani otpremni i posrednički organ, kao i dužnika o datumu i mestu gde će se pristupiti zahtevanoj meri.
- c) Zamolba treba da bude izvršena brzo; u slučaju da odnosna zamolba ne bude izvršena u roku od četiri meseca od prijema zamolnice kod zamoljene vlasti, razlozi za to neizvršenje ili zadocnjenje biće saopšteni organu koji je postavio zamolbu.
- d) Izvršenje zamolbe neće povlačiti plaćanje taksa ili troškova ma koje vrste.
- e) Izvršenje zamolnica može biti odbijeno samo:

1. ako autentičnost isprava nije utvrđena;
2. ako Strana ugovornica na čijoj se teritoriji izvršenje ima sprovesti smatra da bi njen suverenitet ili bezbednost bili time kompromitovani.

Član 8 **Modifikacije sudskih odluka**

Odredbe ove konvencije primenjuju se takođe na zahteve o modifikaciji sudskih odluka koje su donete u pogledu alimentacionih obaveza.

Član 9 **Oslobođenja i olakšice**

1. U postupku po ovoj konvenciji poverioci će imati isti tretman i ista oslobođenja pri plaćanju troškova i taksa kao što je to priznato rezidentima ili državljanima države gde se postupak vodi.
2. Od poverilaca koji su stranci ili nerezidenti ne može se zahtevati da polažu kauciju za obezbeđenje troškova niti da vrše ma kakvu drugu uplatu ili depozit.
3. Otpremni ili posrednički organi neće zaduživati ni za kakve naknade za usluge koje čine po ovoj konvenciji.

Član 10 **Transfer fondova**

Ugovorne strane čiji zakoni ograničavaju transfer fondova u inostranstvu daće najveći prioritet transferu fondova određenih za plaćanje izdržavanja ili za pokriće troškova postupka po ovoj konvenciji.

Član 11 **Federalna klauzula**

U slučaju federativne ili neunitarne države primenjivaće se sledeće odredbe:

- a) U pogledu članova ove konvencije čija primena zahteva preduzimanje mera, federalnih vlasti, obaveze federalne vlade biće u tom pogledu, iste kao obaveze članica koje nisu federativne države.
 - b) U pogledu članova ove konvencije čija primena zahteva preduzimanje mera svake ustavne države, provincije ili kantona, koji nisu, po ustavnom sistemu federacije, obavezne da preduzimaju zakonodavne mere savezna vlada će saopštiti, što je moguće pre, te članove sa blagonaklonom preporukom odgovarajućim vlastima države, provincije ili kantona.
 - c) Federativna država članica ove konvencije će, na zahtev ma koje druge Strane ugovornice dostavljenog preko Generalnog sekretara, dostaviti izveštaj o zakonima i praksi federacije i njenih ustavnih jedinica u odnosu na ma koju odredbu ove konvencije označujući meru u kojoj je priznat efekat te odredbe zakonodavnom ili drugom merom.
-

Član 12

Teritorijalna primena

Odredbe ove konvencije odnose se ili se primenjuju pod istim uslovima na sve nesamoupravne teritorije, teritorije pod starateljstvom ili ostale teritorije za koje je Strana ugovornica međunarodno odgovorna, ukoliko ova, pri ratifikaciji ili pristupanju ovoj konvenciji, nije izjavila da se konvencija neće primenjivati na jednu ili više takvih teritorija. Svaka Strana ugovornica koja učini takvu izjavu može, u svako vreme posle toga, notifikacijom Generalnom sekretaru, proširiti primenu konvencije na tako isključene teritorije ili na ma koju od njih.

Član 13

Potpisivanje, ratifikacija i pristupanje

1. Ova konvencija će biti otvorena za potpisivanje do 31. decembra 1956. svakoj članici Ujedinjenih nacija, svakoj državi nečlanici koja je prihvatila Statut Međunarodnog suda pravde, ili je član neke od specijalizovanih agencija, i svakoj drugoj državi nečlanici koju Ekonomsko-socijalni savet pozove da postane članica ove konvencije.
2. Ova konvencija podleže ratifikaciji. Ratifikacioni instrumenti biće deponovani kod Generalnog sekretara.
3. Ovoj konvenciji može pristupiti u svako vreme svaka država pomenuta u paragrafu 1 ovog člana. Instrumenti o pristupanju biće deponovani kod Generalnog sekretara.

Član 14

Stupanje na snagu

1. Ova konvencija će stupiti na snagu tridesetog dana od datuma deponovanja trećeg instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju izvršenog u saglasnosti sa članom 13.
2. Za svaku državu koja ratifikuje konvenciju ili joj pristupi posle polaganja trećeg instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju, konvencija će stupiti na snagu tridesetog dana od datuma polaganja instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju od strane države.

Član 15

Otkazivanje

1. Svaka Strana ugovornica može otkazati ovu konvenciju notifikacijom Generalnom sekretaru. Otkazivanje se može takođe primeniti na jednu ili na sve teritorije pomenute u članu 12.
 2. Otkaz će početi da deluje godinu dana od datuma prijema notifikacije kod Generalnog sekretara s tim što se on ne može primeniti na slučajeve koji budu u toku u vremenu stupanja otkaza u dejstvo.
-

Član 16 **Rešavanje sporova**

Ako bi nastao spor između Strana ugovornica o tumačenju ili primeni ove konvencije, a taj spor ne bi bio rešen drugim sredstvima on će biti iznet pred Međunarodni sud pravde. Spor će biti iznet pred sud bilo notifikacijom jednog specijalnog sporazuma bilo jednostranim podneskom jedne od strana u sporu.

Član 17 **Rezerve**

1. U slučaju da jedna država podnese rezervu na neki od članova ove konvencije u vreme potpisivanja ratifikacije ili pristupanja, Generalni sekretar će saopštiti tekst rezerve svim državama koje su članice ove konvencije i drugim državama pomenutim u članu 13. Svaka Strana ugovornica koja prigovori rezervi može, u periodu od 90 dana od datuma saopštenja, notifikovati Generalnom sekretaru da je ona ne prima i konvencija tada neće stupiti na snagu između države koja je stavila primedbu i države koja je učinila rezervu. Svaka država koja posle toga pristupa može učiniti takvu notifikaciju u vreme svog pristupanja.

2. Strana ugovornica može u svako vreme povući rezervu koju je ranije stavila i treba da to povlačenje notifikira Generalnom sekretaru.

Član 18 **Reciprocitet**

Strana ugovornica ne može se pozivati na odredbe ove konvencije protiv drugih Strana ugovornica sem do te mere u kojoj je samu sebe vezala konvencijom.

Član 19 **Notifikacije Generalnog sekretara**

1. Generalni sekretar će izvestiti sve članice Ujedinjenih nacija i države nečlanice pomenute u članu 13:

- a) o saopštenjima po paragrafu 3 člana 2;
- b) o informacijama primljenim po paragrafu 2 člana 3;
- c) o izjavama i notifikacijama učinjenim po članu 12;
- d) o potpisivanjima, ratifikacijama i pristupanjima po članu 13;
- e) o datumu kada je konvencija stupila na snagu po paragrafu 1 člana 14;
- f) o otkazima učinjenim po paragrafu 1 člana 15;
- g) o rezervama i notifikacijama učinjenim po članu 17.

2. Generalni sekretar će takođe izvestiti sve Strane ugovornice o zahtevima za reviziju i odgovorima na to po članu 20.

Član 20

Revizija

1. Svaka Strana ugovornica može zatražiti reviziju ove konvencije i svako vreme notifikacijom upućenom Generalnom sekretaru.
2. Generalni sekretar će dostaviti notifikaciju svakoj Strani ugovornici s molbom da ta Strana ugovornica odgovori u roku od četiri meseca da li ona želi sazivanje jedne konferencije koja bi razmotrila predloženu reviziju. Ako većina Strana ugovornica odgovori potvrdno nju će sazvati Generalni sekretar.

Član 21

Deponovanje konvencije i jezici

Original ove konvencije, čiji su kineski, engleski, francuski, ruski i španski tekstovi podjednako autentični, biće deponovan kod Generalnog sekretara, koji će dostaviti njene overene kopije svim državama pomenutim u članu 13.

Za Boliviju:
G. Quiroga Galdo

Za Kamboxu:
Ly Chinly

Za Cejlon:
R.S.S. Gunewardene

Za Kubu:
Uldarica Manas
Silvia Shelton

Za Dominikansku Republiku:
R.O. Galván

Za Ekvador:
José V. Trujillo

Za El Salvador:
M. Rafael Urquía

Za Federalnu Republiku Nemačku:
Arthur Bülow
Hans H. Wallich

Za Grčku:
Christian Palamas

Za Izrael:
H. Cohn

Za Meksiko:
Luciano Joub Blanc Rivas

Za Monako:
Marcel Palmaro

Za Kraljevinu Holandiju:
P. J. de Kanter
P. Eijssen

Za Filipinsku Republiku:
Mauro Méndez

Za Vatikan:
Edward E. Swanstrom
Aloysius J. Wycislo

ČLAN 2

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u "Službenom listu FNRJ".
